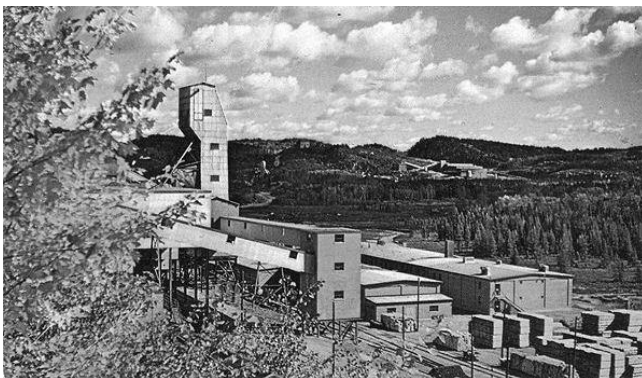

Henry, René Elside
Private
The Calgary Highlanders
Royal Canadian Infantry Corps
B-119234

René Elside Henry wordt op 16 juni 1922 geboren op een boerderij in Boggy Creek, Manitoba. Hij is de zoon van Theodore Henry en Mary Jane Morrisseau. De familie is rooms-katholiek.

Vanaf zijn zevende tot zijn zestiende jaar gaat René Elside naar school in Boggy Creek. Na Grade 8 kiest hij er zelf voor om te gaan werken. Nadat hij twee jaar op een boerderij in Manitoba heeft gewerkt, verhuist hij naar Ontario en gaat hij werken bij de International Nickel Company (INCO) in Levack. Dit doet hij drie jaar en bij terugkeer na de oorlog wil hij daar graag blijven werken.

De nikkelmijn bij Levack.

In de tijd dat hij in de mijn werkt, woont hij in Azilda waar hij Jeannette Rose Bélanger ontmoet. Ze trouwen op maandag 27 juli 1942. Samen krijgen ze op 28 februari 1943 een zoon, Ronald Raymond.

Op 15 november 1943, negen maanden na de geboorte van zijn zoon, meldt René Elside zich in Toronto, Ontario, aan voor actieve dienst in het Canadese leger. Hij is op dat moment 21 jaar oud en woonachtig aan R.R.#1 in Chelmsford, Ontario.

ITEMS 17, 18 AND 19 WILL NOT BE COMPLETED UNLESS A MAN ENLISTS FOR GENERAL SERVICE ANYWHERE.

17. **DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION**
 I, ^{Elside} René ~~Elside~~ HENRY, hereby engage to serve in any Active Formation or Unit of the Canadian Army so long as an emergency, i.e., war, invasion, riot or insurrection, real or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.
 Date 15 November 1943 *m13*
 (Signature of Recruit)

18. **OATH TO BE TAKEN BY MAN ON ATTESTATION**
 I, René ^{Elside} ~~Elside~~ HENRY, do sincerely promise and swear (or solemnly declare) that I will be faithful and bear true allegiance to His Majesty.
 Witness *M. Nash* *1943* *René Henry*
 (Name) (Rank) (Signature of Recruit)

19. The above named recruit has made and signed the declaration and taken the oath before me.
 Toronto Ontario Canada this 15th day of November 1943.
A. Burt (Signature of Magistrate, Justice or Attesting Officer.)
 #2 District Depot C.A.(A) for D.R.O. (Office or Rank and Unit or appointment) ab

N.B.—ATTENTION IS DRAWN TO THE FACT THAT ANY PERSON WILFULLY MAKING A FALSE ANSWER TO ANY OF THE ABOVE QUESTIONS IS LIABLE TO A PENALTY OF SIX MONTHS' IMPRISONMENT.

O. H. F. COMPLETED **FINGERPRINTED** **M.D. 2 NOV. ROLL** **NOV 19 1943** **13**

Hij is een gezonde jongeman met bruine ogen, donkerbruin haar en op zijn rechterduim zit een litteken. Hij is 1,73 meter lang en weegt 68 kg. In zijn aanmeldformulieren wordt hij omschreven als "French Canadian", wat niet wordt vermeld is dat hij een Métis is. Dat hij vloeiend Cree en Michif spreekt wordt ook niet vermeld. De formulieren vermelden wel dat zijn scholing geheel in het Engels is geweest en dat hij deze taal het best leest en schrijft. Frans spreekt hij wel vloeiend, maar kan hij slecht lezen. Zijn leven speelt zich tot nu toe af rond werk, zijn gezin en muziek. Hij speelt gitaar en viool en heeft gespeeld in een dansorkest. Hoewel hij in zijn werk en hobby's geen ervaring heeft opgedaan met zaken die van nut kunnen zijn in het leger, zien zijn meerderen een sterke man met de juiste houding voor een militaire training. De aanbeveling is dan ook om hem in te delen bij de infanterie voor een basistraining.

Zijn basistraining volgt hij zonder problemen in trainingscentrum #20 in Brantford, Ontario. In februari 1944 zegt hij graag paratroeper te willen worden. Maar omdat zijn vrouw aangeeft dat zij daar haar twijfels bij heeft en hij daardoor ook, wordt zijn verzoek afgewezen.

Vanuit Brantford wordt hij op 14 maart 1944 wordt overgeplaatst naar Camp Borden, Ontario, één van de grootste trainingscentra tijdens de tweede wereldoorlog in Canada.

Camp Borden.

Op 27 april 1944 wordt René Elside geïnterviewd door Luitenant Sandulak. Luitenant Sandulak schrijft in zijn rapport dat René Elside zijn infanterietraining zonder problemen heeft doorlopen, maar hoewel hij zeer coöperatief is ingesteld, ook aangeeft dat hij niet staat te springen voor dienst overzee. Luitenant Sandulak acht hem daar wel zeer geschikt voor.

Private René Elside Henry heeft uiteindelijk voor zijn vertrek naar Europa twee weken verlof om afscheid te kunnen nemen van zijn familie. Zondag 25 juni 1944 stapt hij aan boord van een schip dat hem naar Engeland zal brengen. Acht dagen later komt hij aan en volgt er een korte trainingsperiode, waarna hij op 22 juli wordt verscheept naar Frankrijk. Zes dagen later wordt hij ingedeeld bij het regiment Calgary Highlanders. Het regiment bevindt zich op dat moment in Fleury-sur-Orne, Frankrijk. Het regiment heeft daar een aantal rustdagen na de verschrikkingen van Operation Spring, waarbij 37 Calgary Highlanders zijn gesneuveld. De versterkingen komen als geroepen. Er is nog een lange weg te gaan.

René Elside krijgt maar kort de tijd om te wennen aan het feit dat hij zich bevindt in oorlogsgebied. Op 8 augustus worden de Calgary Highlanders ingezet in Operation Totalize. Hun opdracht is het innemen van de brug over de Laize bij Bretteville. Vlak na middernacht vertrekt het regiment van Ifs naar Verrières waar ze om 01.30 uur aankomen. De hele nacht luisteren ze naar overkomende vliegtuigen en het geluid van hevige bombardementen. Na een uur of vier verlaten ze hun loopgraven en marcheren door naar Rocqancourt. In het ochtendlicht zien ze de silhouetten van honderden vrachtwagens, tanks en andere legervoertuigen. En heel veel manschappen. Om 11.00 uur gaat het regiment verder richting Caillouet, drie kilometer verwijderd van hun doel, Bretteville. Op de route zien ze gestrande legervoertuigen, wrakstukken van geweren en heel veel dode Duitse en Canadese soldaten.

De weg naar Bretteville is zwaar gebombardeerd en nauwelijks begaanbaar, maar de opmars gaat voorspoedig. Er is vrijwel geen sprake van Duits verzet. Om 17.00 uur hebben de Calgary Highlanders, samen met het regiment de Maisonneuve, de brug over de Laize veiliggesteld. Maar op de heuvels rond het dorp wemelt het echter nog van de Duitse troepen en het duurt tot de volgende ochtend voordat deze zich hebben overgegeven. Na vierentwintig uur marcheren, aanvallen en wachten op tegenaanvallen is iedereen moe, hongerig en vies en is er tijd voor een paar dagen rust. Elf Calgary Highlanders sneuvelen tijdens Operation Totalize, René Elside overleeft zijn vuurdoop. De rust is van korte duur. Op 12 augustus wordt het regiment ingezet bij de slag om Clair-Tison.

Clair-Tison is een dorp met wat stenen boerderijen, gelegen in een vallei. Na een dag lopen, het is zeer warm, gaan de Highlanders de nacht in zonder slaap. Om 01:45 uur, het is een donkere, mistige nacht, wordt de aanval ingezet. Allereerst wordt Le Mesnil ingenomen, een dorp ten noorden van Clair-Tison. Op 13 augustus, om 14.00 uur, wordt de aanval op Clair-Tison ingezet. De Canadezen worden hevig onder vuur genomen door Duitse legereenheden, maar in de avond wordt ook hier een brug over de Laize ingenomen.

De brug in Claire Tisson over de Laize.

Wat volgt in augustus is een lange route door velden, bossen en dorpen met grote en kleine veldslagen en met weinig tijd voor rust en eten, dwars door Normandië, op weg naar de rivier de Seine.

Na hevige gevechten in het Forêt de la Londe, waar de Canadezen voor het eerst kennis maken met de tactiek van de Duitse troepen om mortiergranaten af te schieten in boomtoppen, waardoor er niet alleen granaatscherven in het rond vliegen, maar ook brandende boomtoppen, steken de Calgary Highlanders op 28 augustus bij Elbeuf de Seine over. René Elside is dan nog maar twintig dagen actief aan het front aanwezig.

Na de oversteek van de Seine gaat zijn regiment op weg, via Rouen, naar Dieppe waar ze op 3 september aankomen. Dieppe is voor veel Canadese strijders een zwarte bladzijde in de geschiedenis. In augustus 1942 zijn hier meer dan 900 Canadese soldaten om het leven gekomen. De landing op het strand bij Dieppe is een ramp. Slecht voorbereid en weinig ondersteuning vanuit de lucht. De Calgary Highlanders die wel zijn ingescheept, maar het strand nooit hebben bereikt omdat ze als reservetroepen worden achter gehouden, worden nog jaren achtervolgd door de vreselijke herinneringen aan die dag. Voor sommigen van hen is 3 september 1944 een terugkeer naar Dieppe. Ze zijn erbij geweest in 1942. Op de Canadese begraafplaats, die tijdens de bezetting al die jaren is bijgehouden door de inwoners van Dieppe, houden ze een herdenkingsdienst.

De rust in Dieppe is van korte duur. In de vroege ochtend van 5 september, het regent pijpenstelen en het is koud, worden ze per truck vervoerd naar Montreuil, zeventig kilometer ten zuiden van Duinkerke. Duinkerke en omgeving worden door de Duitsers zwaar verdedigd. En de Calgary Highlanders, met Duinkerke in zicht, vechten van boerderij naar boerderij onder constant artillerievuur. Het is gevaarlijk en deprimerend. Het lukt uiteindelijk niet om Duinkerke in te nemen. Op 18 september vertrekken de troepen per truck vanuit Loon Plage naar Antwerpen, op 4 september ingenomen door de Britten, door de velden van Ieper die nog duidelijk de sporen dragen van de Eerste Wereldoorlog. Duinkerke zal tot het einde van de oorlog in handen blijven van de Duitsers. René Elside is met zijn regiment op weg naar de Slag om de Schelde.

Drie dagen krijgt René Elside wat rust. Vanuit Antwerpen vechten de Calgary Highlanders zich over het Albertkanaal, de start van de Slag om de Schelde, naar het Turnhoutkanaal richting Eindhoven, waar ze verblijven tot 3 oktober 1944. Ook nu is de rust van korte duur. Via Lichtenberg en Brasschaat wordt het regiment ingezet in Hoogerheide bij de Slag om Woensdrecht.

Tweeënzeventig uur wordt hier hevig gevochten. René Elside verliest dertig van zijn strijdmakkers. En dat is nog maar het begin. De Slag om de Schelde woedt verder via Ossendrecht, Kruiningen en Schore naar de Slag om de Sloedam. Het is dan 31 oktober. Het regiment van The Black Watch doet als eerste een aanval op de dam. Zij leiden zulke zware verliezen dat de volgende dag de Calgary Highlanders worden ingezet. Ook zij komen niet verder dan

halverwege de dam. Er wordt op zulke korte afstand gevochten dat handgranaten kunnen worden teruggegooid nog voordat ze ontploft zijn. In de morgen van 1 november lukt het de Highlanders de westkant van de dam veilig te stellen, maar het lukt ze op 2 november niet om verder te komen dan het bruggenhoofd op Walcheren.

Uiteindelijk landen er Britse commando's op Walcheren en zij verdrijven de Duitsers. Dit maakt de Slag om de Sloedam achteraf onnodig. Het kost 107 Calgary Highlanders het leven.

René Elside komt, na deze vreselijk slag, terecht in de omgeving van Nijmegen. In eerste instantie worden de Calgary Highlanders vanaf 10 november gestationeerd in huizen langs de weg tussen Nijmegen en Malden. Ze worden ingezet bij het bewaken van bruggen bij Malden en Grave. Er zijn rustdagen en er wordt getraind met een nieuw wapen, de WASP-vlammenwerper. Gedurende de hele winter wordt het regiment ingezet bij de bewaking van de grens bij Groesbeek. Twee weken op, één week af. Rond de kerstdagen ontvangt de vrouw van René Elside een brief waarin hij melding maakt van de gevechten in modder en kou. Na de hevige gevechten in Frankrijk, België en Nederland wordt René Elside in Nijmegen getroffen door een longontsteking. Op 1 januari 1945 wordt deze hem fataal. Hij sterft op 22-jarige leeftijd een natuurlijke dood. Zijn vrouw, Jeannette Rose, en hun 2-jarige zoontje, Ronald Raymond, zien hun man en vader niet terugkeren naar Canada.

René Elside Henry krijgt een tijdelijk graf in Nijmegen op de begraafplaats Jonkerbos, waarvandaan hij wordt herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, **plot I.C.7**.

Voor de 412 dagen die René Elside gediend heeft ontvangt hij de volgende onderscheidingen:

- 1939 – 1945 Star
- France – Germany Star
- War Medal
- Canadian Volunteer Service Medal & Clasp

Onze dank gaat uit naar de familie Henry voor het delen van informatie.

Levensverhaal: Sigrid Norde, Research Team Faces To Graves.

Bronvermelding:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

David. J. Bercuson, Battalion of Heroes–The Calgary Highlanders in World War II, The Calgary Highlanders Regimental Foundation, 1994

<https://www.ontarioexplorations101.com/sudburyontario-mines/previous/2>

<https://necrocanada.com/obituaries-2018/ronald-raymondhenry-1943-2018/#.XK4RGZgzaM9>

<https://preservingthepastweb.wordpress.com/2017/09/28/rcaf-and-bcatp-stations-camp-borden/>

http://www.memorialgenweb.org/mobile/fr/com_global.php?insee=14703&dpt=14&comm=Tournebu&

https://fr.wikipedia.org/wiki/Fichier:TournebuWarMemorial_002.JPG

<https://www.zeeuwseankers.nl/verhaal/zeeland-herdenkt-de-slag-om-de-schelde-in-1944>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Slag_om_de_Sloedam